



Avrea Gemma Christianorvm

Ruben, Leonhard

Paderbornae, 1604

LXIV. De 6. Christi verbo Consummatu[m] est.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68313](#)

VERITAS. Matth. 27.48. Et continebat
currens unus ex eis acceptam spongiam impletam
acetum, & imposuit arundini, & dabat ei bibere. Marc.
15. 36. Currens autem unus, & implens spongiam
acetum, circumponensque calamo, potum dabant ei.
cens: Sinite, videamus si veniat Elias ad depa-
dum eum. Ioan. 19. 28. 29. 30. Postea scimus Iesum
quia omnia consummata sunt, ut consummaretur
scriptura, dixit: Sitio. Vnde ergo erat picea
acetum plenum. Illi autem spongiam plenam acerbo
sopore circumponentes, obtulerunt ore eius. Num-
ero accipisset Iesus acetum, dixit: Consummatum
est. Et inclinato capite, tradidit spiritum. Sicle-
tit Christus, ut potet nos vino compunctione.
Sic Synagoga dat acetum Christo sicuti, quia
de petra aqua potauit, & melle saturauit. Nu-
mer. 20. 10. 11. Psalm. 80. 17. Et cibauit eos ex
adipe frumenti, & de petra, melle saturauit eos. Co-
rinth. 10. 4. Et omnes eundem potum spiritalem
biberunt (bibeant autem de spiritali, consequan-
te eos, petra: petra autem erat Christus)

CAPVT LXIV.

De sexto Christi verbo. Consummatum est.

FIGVRÆ. 1. Compleuit Deus die septi-
mo opus suum quod fecerat. Genet. 2. 1. 2.
2. Mortuo summo sacerdote homicida
profugus reuertitur in terram suam. Numer.
35. 31. 32.

3. Mihi

3. Misso Iona in mare sedatur tempestas.

Ion. 1. 12. Tollite me & mittite in mare, & cessabit mare à vobis: scio enim ego quoniam propter me tempestas hæc grandis venit super vos. Ver. 15. 16. Et tulerunt Ionom, & miserunt in mare, & steris mare à feniore suo. Et timuerunt viri timore magno Dominum, & immolauerunt hostias Domino, & voverunt vota.

PROPHETIAE. Sap. 4. 13. Consummatus in brevi expletum tempora multa. Isai. 10. 23. Consummationem enim, & abbreviationem Domini natus Deus exercitum faciet in medio omnis terræ. Vers. 25. Adhuc enim paululum modicumq; & consummabitur indignatio, & furor meus super scelus eorum. Ibidem cap. 25. 8. Præcipitabit mortem in sempiternum: & auferet Dominus Deus lacrymam ab omni facie, & opprobrium populi sui auferet de uniuersa terra: quia Dominus locutus est. Thren. 4. 22. Completa est iniquitas tua filia Sion, non addet ultrà ut transmigret te: visitauit iniquitatem tuam filia Edom, discooperuit peccata tua. Dan. 9. 24. Septuaginta hebdomades abbreviatione sunt super populum tuum, & super urbem sanctam tuam, ut consummaretur prævaricatio, & finem accipiat peccatum, & deleatur iniquitas, & adducatur iustitia sempiterna, & impleatur visio, & prophetia, & vngatur Sanctus sanctorum. Osee. 13. 14. De manu mortis libera eos, de morte redimam eos, & mors tua ô mors, morsus ero tuus inferne: consolatio abscondita est ab oculis meis.

VERITAS. Matth. 23. 32. Et vos impre-
te mensuram patrum vestrorum. Ioan. 11. 13. 14.
Hoc autem a semetipso non dixit: sed cum esset
pontifex anni illius, prophetauit quod Iesu mori-
turus erat pro gente, & non tantum pro geno, sed
vi filios Dei, qui erant dispersi, congregare in
unum. Ioan. 16. 11. De iudicio autem: qui ap-
peps huius mundi iam iudicatus est. Ibidem cap.
19. 30. Cum ergo accepisset Iesus acerum, dixit:
Consummatum est. Et inclinato capite tradidit
spiritum. Apocal. 16. 17. 18. Exiit vox ma-
gna de templo a throno, dicens: Factum est. Es-
facta sunt fulgura, & motus, & tonitrus. Tunc
motus factus est magnus, qualis non fuit ex quo
homines fuerunt supra terram, talis tunc motus
sic magnus. &c. Templum est corpus Christi.
Ioan. 2. 19. 20. 21. 22. Thronus crux Christi in
qua fuit inscriptio regni sui. De terremotu vi-
de infra. cap. 67.

CAPVT LXV.

De ultimo verbo Christi. Pater in manus tuas in-
mendo spiritum meum.

FIGVRAE. 1. Noe dimisit columbam que
redijt paulo post cum ramo viridantis oli-
uæ, misericordiæ, & pacis signo.

2. Elias cupit tolli animam suam. 3. Reg.
19. 4. Et perrexit in desertum, viam vnu-
dici, cumq[ue] venisset, & sederet subter unam iuni-
perum